

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. E. V.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. A. Ž., advokátom so sídlom v P., proti žalovanej **Z. š.**, so sídlom v P., zastúpenej Mgr. M. P., advokátom so sídlom v P., **o určenie povinnosti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4 C 23/2006, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. februára 2010, sp. zn. 5 Co 15/2010, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne, v rámci konania o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 28. septembra 2009, č.k. 4 C 23/2006-174, rozhodol o žiadosti žalobkyne o oslobodenie od platenia súdneho poplatku za odvolanie vo výške 364,50 Eur uznesením z 25. februára 2010, sp. zn. 5 Co 15/2010, tak, že žalobkyňi oslobodenie nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že výška príjmu žalobkyne je na uhradenie súdneho poplatku dostatočná, nakoľko jej čistý mesačný príjem predstavuje sumu 700,-- Eur, a poukázal i na skutočnosť, že žalobkyňa viac ako dva mesiace pred vydaním rozhodnutia vedela o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, teda mala dlhší čas na zabezpečenie finančných prostriedkov na jeho zaplatenie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie, v ktorom uviedla, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vrátane jeho poučenia o neprípustnosti riadneho opravného prostriedku proti nemu považuje za nesprávne. Odvolanie odôvodnila vadami podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a ďalšími

dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/ d/ a f/ O.s.p., pričom podčiarkla absolútne nesprávne vyhodnotenie dôkazov súdom, ktoré viedlo k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávne právnemu posúdeniu danej veci. Rozhodnutie z uvedených dôvodov žiadala zmeniť, prípadne zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Po predložení odvolania žalobkyne sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal predovšetkým skúmaním procesných podmienok (podmienok konania), za ktorých môže vo veci konať (§ 103 O.s.p.), a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nemožno vecne preskúmať.

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prvá hlava, prvá časť). Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Medzi základné procesné podmienky na strane súdu nepochybne patrí jeho príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie veci, ktorá sa člení na vecnú (vecnú kauzálnu), miestnu a funkčnú. Zo zákonnej úpravy funkčnej príslušnosti vyplýva, že táto určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe (§ 10 a § 10a O.s.p.), pričom chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanvej veci odvolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovel jej žiadosti o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 O.s.p. krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je (funkčne) príslušný rozhodovať o odvolaniach iba vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa s tým, že zákon tieto prípady rozhodovania krajského súdu ako súdu prvého stupňa stanovuje taxatívne (citované ustanovenie § 9 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie krajského súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalobkyni nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku preto nie je daná. Ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci rozhodoval, konal by nielen v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, ktorý neumožňuje podať odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu vydaného v konaní o odvolaní a neupravuje preto ani funkčnú príslušnosť pre takéto konania, ale i v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného žalobkyňou proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, preto Najvyšší súd Slovenskej

republiky konanie o tomto opravnom prostriedku zastavil bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. augusta 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová